

Beste vrienden van Alalay,

In deze nieuwsbrief wil ik deze keer wat meer vertellen over mijn belevenis in Bolivia, om jullie op die manier een beeld te geven tegen welke achtergrond en in welke omstandigheden het project van Alalay zijn nuttig werk doet. Daarnaast is er nieuws over de vereniging Que te vaya bien. Meer details hierover volgen in deze nieuwsbrief.

Een tussentijdse balans...

Persoonlijk begin ik een tussenstand op te maken van mijn verblijf. Ik werk nu officieel negen maanden in Alalay. Het voelt aan als een rit in een roller coaster: het is opwindend, het maakt me enthousiast en blij. Maar ook zijn er momenten van angst en controleverlies. Soms vraag ik me af: “waarom heb ik ooit de beslissing genomen om in te stappen?!?” En soms hoop ik dat het allemaal snel achter de rug is. Zodat ik opgelucht adem kan halen wanneer ik uitstap.

Ik zie en beleef de Boliviaanse realiteit steeds intenser. Gevolgen van armoede zijn er niet enkel op gebied van onderwijs, huisvesting, eten, gezondheidszorg. Bolivia heeft een zeer hoog percentage van kinderen die “ongepland en ongewild” geboren worden. De meeste ouders dragen jeugdtrauma’s met zich mee. Het is een land vol kinderen en volwassenen die kampen met een laag zelfbeeld. Gevolgen zijn een hoge kans op alcoholisme, verslavingen, mishandelingen en een autoritaire opvoedingsstijl. De familie is in het

algemeen de enige sociale steun waar de Bolivianen op kunnen rekenen.

Daarnaast lijken de Bolivianen te kampen met een identiteitscrisis achtergelaten door de Spaanse kolonisten. De heersende cultuur is “westers”, maar er zijn veel verschillende culturele groepen: aymara’s, guarani’s, quechua’s, ayoreo’s, menonieten, etc. met elk hun gebruiken en gewoontes, normen en waarden. Toch is daar weinig plaats voor in het publieke leven in Santa Cruz.

Ook van een stabiel politiek klimaat kan de Boliviaan niet genieten. Gedurende decennia waren er staatsgrepen. Nu is er Evo Morales, die probeert te bemiddelen tussen de culturele groepen, die de rijkdom van de grondstoffen in eigen land probeert te houden, en die extra inkomsten onder andere gebruikt voor een betere infrastructuur en beter onderwijs, maar die de kritiek krijgt “corrupt te zijn, anti-blanke politiek te voeren, machtsgeil te zijn”.

Niets lijkt vanzelf te gaan in Bolivia: transport komt niet opdagen, beloftes worden niet nagekomen, loon wordt te laat uitbetaald. Ik bewonder de moed en doorzettingsvermogen van de Bolivianen. Hun rechten worden telkens weer geschonden, maar ze blijven positief verdergaan, strijden voor hun doelen en een beter leven.

Aangezien veel sociale en maatschappelijke projecten in Bolivia worden gesteund door Europese financierders, voelen we de gevolgen van de Europese crisis heel hard hier in Bolivia. Zo is bijvoorbeeld het samenwerkingsverband tussen een lokaal ziekenhuis en Alalay afgebroken vanwege de stopzetting van financiële ondersteuning uit Europa aan het ziekenhuis. Ook Alalay lijdt onder deze ontwikkeling. We reageren op basis van meer politieke incidentie: we zetten sociale netwerken op om meer te kunnen wegen op het beleid en om zo meer steun van de overheid te verwerven. En we zetten grote sensibilisatiecampagnes op in Bolivia zelf.

Begrip, liefde en hulp van buitenaf zijn in deze situatie meer dan welkom. Al is het maar door simpelweg “niet te oordelen”. Maar samen naar oplossingen zoeken voor de uitdagingen die opdoemen. En dat trachten we ook met de vereniging Que Te Vaya Bien te realiseren.

De vereniging QTVB

Zoals ik hierboven zei, zijn er meerdere veranderingen gebeurd in Que te vaya bien. Katrien, Steffi en Jennifer hebben besloten om zich in te zetten voor QTVB als werkend lid. Een bestuursfunctie opnemen, is wat moeilijk voor hen vanwege een druk nieuw leven als psychologe, en vanwege een wereldreis voor Steffi.

Vandaar dat vrienden van mij, Sophie, Robin, Stephanie en Thomas (en ons mama) besloten hebben om bestuursfuncties op te nemen binnen QTVB. Ze zijn in september op bezoek geweest in Alalay. Ze hebben de welkomsttehuizen in de stad en de aldea in El Torno bezocht. We hebben samen vergaderd met Ximena, de directrice van Alalay Santa Cruz, om de werking tussen QTVB en Alalay te bespreken.

Bovendien hebben we een overzicht gekregen van wat er met de vorige giften gebeurd is. Alalay heeft vooral geïnvesteerd in **groenten en vlees** voor de kinderen. Om jullie een idee te geven: met **1500 dollar** hebben we gedurende **vijf** weken de groenten voor **75** kinderen en het vlees voor **60** kinderen betaald. Ook hebben we de lonen van **11** personeelsleden betaald.

Stuur een beetje Kerst naar Bolivië...

Ten slotte wil ik jullie graag vragen om ons in deze kersperiode te steunen. De opvoedsters in Alalay zetten zich **7/7, 24/24** in voor de kinderen in straatsituatie. Ze nemen de verantwoordelijkheid

op voor de kinderen die hun eigen ouders niet konden opnemen. Ze hebben geen specifieke opleiding genoten, maar proberen met vallen en opstaan voorbereide kinderen “af te zetten” in de maatschappij wanneer ze 18 worden. Op die manier trachten ze te **bouwen aan een beter Bolivia**. Vandaar dat het belangrijk is dat deze vrouwen gemotiveerd blijven, ondersteuning krijgen, dat ze verdienen waar ze recht op hebben. De opvoedsters verdienen bruto **175** euro per maand. De lonen worden op dit moment met een achterstand tot **drie** maanden uitbetaald. Dit maakt het leven van de opvoedsters er niet gemakkelijker op. Het zou fijn zijn als jullie zouden willen bijdragen. Meer info over de levensverhalen van 4 van onze opvoedsters vinden jullie “in de spotlight” hieronder. Ook wordt er meer

info gegeven over hoe je Alalay via onze vereniging kunt steunen.

Dan rest me nog jullie heel erg warme groetjes te sturen vanuit Santa Cruz, en jullie veel genot te wensen in de koude, donkere winterdagen van de kerstperiode.

Dikke zoen,

Eva

STEUNEN?

Jullie kunnen storten op volgend rekeningnummer:

IBAN: BE11 7350 1646 6948

BIC: KREDBEBB

Naam en adres begunstigde: SOL VZW, Stijn Streuvelsstraat 7, BE 3920 Lommel.

Met vermelding: Que Te Vaya Bien.

Wanneer jullie jaarlijks meer dan **40** euro storten op dit rekeningnummer zullen jullie een **fiscaal attest** toegestuurd krijgen (België) of een **ontvangstbewijs** (Nederland). Belangrijk hiervoor is dat eigen naam, achternaam en adres correct worden ingevuld.

IN THE

SPOTLIGHT

In deze rubriek geven we het voetlicht aan enkele personen zonder wie onze goede doelen niet bereikt zouden kunnen worden.

Deze maand: Ana Maria, Bertha, Elizabeth en Judith, vier opvoedsters van Alalay.

Ondanks het feit dat deze vrouwen een hogere opleiding hebben genoten – enkel Bertha heeft de schoolbanken vroegtijdig (moeten) verlaten – hebben ze allen al een moeilijk traject afgelegd in hun jonge en niet-zo-jonge leven en voelen ze, zoals de meeste Bolivianen, de last van een ongunstig economisch klimaat.

Zonder uitzondering moeten ze samenhokken met familie of vrienden om zo elkaar te helpen de eindjes aan mekaar te knopen. Water en elektriciteit zijn beschikbaar, maar geen zekerheid.

Dit alles belet hen echter niet om zich in te zetten voor de straatkinderen van Santa Cruz. Via een quote van elk van hen, wil ik jullie dan ook aantonen waarom Alalay (en bij uitbreiding QTVB) er echt toe doet.

“Ik vind het fijn om de kinderen te leren lezen en schrijven en om **hun gedrag te zien verbeteren in het tehuis**.” - Bertha

“Ik ben begonnen met werken nadat ik de workshop van “grote zus” gedaan heb. Want ik zelf ben ook opgegroeid in Alalay. Ik vind het fijn om in Alalay te werken want **de kinderen krijgen hun rechten terug**, ze worden gewaardeerd. Ze krijgen de mogelijkheid om te studeren of om een technische opleiding te genieten.” - Elizabeth

“Ik vind het fijn om de kinderen te helpen en te doceren, op een plek met **een heel mooi landschap, ver van het lawaai van de stad.**” - Judith

“Op dit moment ben ik al iets langer dan vijf jaar opvoedster in Cabaña “C” waar ik het fijn vind om te doceren en ook om **(samen met de kinderen) te leren van de nieuwe ervaringen.**” – Ana Maria